

URHEILUPAIKKOJEN KEHITYS YLIKIIMINGISSÄ

Alla olevat tiedot on kopioitu "leikkaa ja liimaa" tekniikalla Kiiminki-Yli-Ii-Ylikiiminki pitäjäättelu 70 vuotta historiikista 1913-1983.

Huomautus. Joloslukylän tie urheilupaikkana tarkoittaa silloista Hiltukylän tietä mitä pitkin tuohon aikaan mentiin Niemikylän ja Säävälän lossin kautta Joloksentielle.

URHEILUPAIKKOJEN KEHITYS

Kenttien kehitys on ollut eräänä hyvin suurena tekijänä pitäjän urheilutoiminnan yleiseen kehitykseen. Pitäjäättelun aluksi ei varsinaisista urheilukentistä osattu unelmoidakaan, mutta ajan kuluessa kukin pitäjistä sai oman kenttensä.

Vesalankylässä Ylikiimingissä oli paikallisen raittiusyhdistyksen talo kilpailupaikkana useana vuonna. Juoksumatkat suoritettiin Ylikiimingin maantiellä loivaan alamäkeen. Pituushyppypaikka valmistettiin penkkaan ja jostain haettiin lankku ponnistusalueksi. Heittolajit suoritettiin talon kartanolla tai hieman kauempana Mäkelän veljesten pellolla. Raittiusseuran talo purettiin ja urheilut siirtyivät Ylikiimingin kirkolle. Vahvasti urheilutoiminnassa mukanaolleet Mäkelän veljekset antoivat myös niitetyn paltonsa eräänä vuosina kisailutantereeksi Vesalassa.

Ylikiimingissä kirkonkylällä kisoja pidettiin Joloslukylän tiellä sekä Marttilan harjulla. Heittolajit suoritettiin kedolla urheilukentän paikalla. Jokivarteen muodostui uusi urheilupaikka, joka sai lempinimen "Perkkaustörmä". Nimen takana ovat useat heidän niitto-kerrat, joita kentän kunnossa pito vaati.

Ensimmäinen maininta urheilukentästä löytyy jo vuodelta 1925, jolloin kerättiin rahaa kentän kunnostamiseen. Myöhemmin löytyy maininta vasta vuodelta 1945. Tällä välin oli urheilukenttä siirtynyt maamiesseuran haltuun, mutta Nuijamiehet saivat sen käyttöönsä. Myöhemmin kenttä siirtyi urheiluseuralle, joka piti sitä kunnossa mm. valtion avun turvin. Valtionapua haettiin maaherralta lähetystön voimalla. Talkoilla kenttä kunnostettiin kuten aiemminkin ja välillä suunniteltiin jopa kentän myymistä ja uuden ostamista Vesaisenlinnan läheisyydestä.

Värikkäiden vaiheiden jälkeen kenttä säilyi entisellä paikallaan, eivätkä edes insinöörit löytäneet kentälle parempaa paikkaa. Omistajaksi tuli 50-luvulla kunta, joka kunnosti kentän vuoteen 1956 mennessä. Kenttä oli ahkerassa käytössä, mutta vuosikymmenien kuluessa kentän käyttö väheni ja kunto pääsi laskemaan.